

Սկզբու էր 1
Եթե այդ ցըանում նորընտիր նա-
խագահի կամ նրա ղեկավարո-
թյամբ գործող «Քաղաքական
խորհրդի» կողմից «նախկիննե-
րին» դատապարտող դատունա-
կան հայտարարություն հնչեցվեր,
առա մի կողմից այն դրականո-
ւեն կընդունվեր հասարակության
լայն զանգվածների կողմից (հայտ-
նի է, եր հաց չկա, մնում են տե-
սարանները...). Ծյուս դեմքում վե-
րոհիւյալ քաղաքական կազմակեր-
տությունները կլինեին քավարա-
ված եւ նրանց կողմից չեր հնչի նա-
խագահին հասցեազրկած բնա-
դատություն: Ոորեւս Քոչարյանը
նման կարգի հայտարարությամբ
հանդես չեկավ: Ոման դա զնա-
հատեցին որդես քուլության նօան:
Իրականության մեջ դեմք էր լինել
ուժեղ եւ իրատես իրաժարվելու ի
մերը երկրին ոչինչ յանող, քայլ

Φοράνηργια

զանգվածներին իրաղուցող ծեւից.
այդ օքանում իրաղես բաղաբա-
կանալիս թույլ եւ բարոյաղես
դարտված «նախկիններին» որա-
կավորումներ (թեկուզ արժանի)
տալու զայթակղությունից: Սա-
կայն նախազահի գործունեու-
թյան առաջին իսկ օքանում հան-
դիս է զալիս դետության դեկավա-
րի համար բնորոշ մի այլ կարեւոր
համարականից որուս երկրի զարգաց-
ման առաջնային նախադաշտայնան
դիտարկել կայունությունը, դահ-
դանելով սկզբունքները հիմնարար
հարցերում, դատաստ լինել փոխ-
զիջման կարեւորագույն հիմ-
նախնդիր լուծման նողատակով: Սի
կարեւոր հանգանան եւս. Թոշա-
րյանը հանրադետության նախա-
զահի դաշտունը ստանձնելուց հե-
տո չհետադարձեց անձնական բա-
ղաբական շահեր դաշտանող
խմբավորման ծեւավորումը, այ-
սինքն կառավարման այն գործի-
ին, որի օգնությամբ վերջին տարի-
ների ընթացքում իրականացվում
է երկրի դեկավարումը նոր նա-
խորհու կողմից:

Ժամանակը ցույց տվեց, որ «Նախկինների» գործողությունները ոչ թե տեսլ է արժանանային խղաքական գնահատականի, այլ բրեական: Ի՞նչ խղաքական գնահատականի մասին կարող է խոսվ լինել ՀՀԸ դեկավարների ծեւավորած զինյալ մարդասուլանների խմբի վերաբերյալ, որն իրականացնում էր իրեն համար ոչ ընդունելի գործիքների ֆիզիկական վերացումը, եւ կամ դետական ունեցվածի խոռոր հափառականիների եւ ժողովրդի կենեթիչների նկատմամբ: Մինչիայն բրեական:

Պատմական
հիշողությունը՝ իրասես
արտաքին
ժաղավականության
տաման

Ելույթ ունենալով ՄԱԿ-ի գլխավոր ասամբլեայի 53-րդ նստաշաբաթում նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանը նշեց. «Օսմանյան կայսրությունում հայերի 1915 թ. ցեղաստանությունն իր ժամանակին դատարկ կերպով չդատաղարտվեց համաշխարհային հանրության կողմից. ինչը որու վաշակարգերի խրախուսեց նոր հանցագործություններ կատարել: ...Այս չարիթետի դեմ դայքարի անհրաժեշտության ըմբռնման վկայությունն են նաև ներկա դարասկզբին հայերի ցեղաստանության դատաղարտումնում ընդունումը մի շարք երկների խորհրդարանների կողմից»: Փաստներն, Դայոց ցեղաստանության

ճանաչման անհրաժեշտությունն առաջին անգամ անկախության հոչակումից հետո բարձրացվեց դեսության դեկավարի կողմից Միավորված ազգերի կազմակերպության ամբիոնից:

Ինչո՞ւ եր կարենոր քոչարյանի
կողմից ցեղաստանության հարցի
արձարձումը ՍԱԿ-ում։ Առաջին
Դայաստանի դեկավարությունն ի
ցույց ամբողջ աշխարհի հայտա-
րարեց, որ դետականութեն հարգում
է իր ժողովրդի՝ դատմական հիշո-
ղությունը և վճռականութեն հե-
տադարձ դարասկզբին տեղի
ունեցած ողբերգության ճանաչու-
մը։ Երկրորդ համաշխարհային
հասարակության ուսադրությանն

այդ հանդիդան ըսթացրում սն-
րագրվելիք փաստաթղթերը, ինչպես
նաև աշնանը նախատեսվող Ռու-
սաստանի Դաշնության նախագա-
հի դաւանական այցը Դայա-
ստան։ Վերջին երեք տարիների ըն-
թացքում սնտեսական համագոր-
ծակցությունը Ռուսաստանի Դա-
շնության հետ բոլոր ցուցանիւնե-
րով մի խնի անգամ գերազան-
ցում է նախորդ ժամանակաշրջա-
նի ցուցանիւններին։

Հոկտեմբերի 27-ից հետո

թյուն եր թե ժողովրդի եւ թե նախազահի համար: Դաժանութեն կյանից հեռացան մեծագույն ժողովրդականություն վայելող Կարեն Դեմիրճյանը եւ ազգային քանակի կարեւորագույն կազմակերպիչ, Երկրի ուժային լժակներին ժիրաբետող Վազգեն Սարգսյանը: Դանրաբետությունում հաստավեց տազնադի եւ անվստահության մթնոլորտ: Անմիջապես աշխուժացան նախորդ իշխանության ներկայացուցիչները: Ողբեգության իսկ օրը նրանք հայտնվում են դաշտանության նախարարությունում, ուազմական հեղաշունչ հրաსանանելու հուսար:

Ստեղծված իրավիճակում նախագահ Ոորելս Քոչարյանը հանդիս է բերում բացառիկ կանային հատկանիւններ, դրսելորում դեւական մշածելակերպ: Ընորհիվ Քոչարյանի, ստեղծված զգնաժամանին իրավիճակում երկիրը խուսափեց ներին ցնցումից, որն աղետալի հետեւանեներ կունենար ազգային կյանքի բոլոր ոլորտներում: Ընտրվեց միակ ճիշտ ճանապարհը՝ ընորհիվ որու զիջուաների հայտնի ուղանակներին, դահղանել դետորյան ներին կայունությունը:

Դոկտերերի 27-ն ուղղակիորեն
անդրադապակ երկրի սնտեսական
իրավիճակին: Ոչ միայն նվազեցին
ներդրումները, վարժարացան սն-
տեսական ցուցանիւնները, այլև
մարդկանց մի ստվար զանգված
սկսեց զգալ իրեն ավելի անվստահ
եւ անդաւառան սեփական հո-
գում:

Պատմությունը վկայում է ժամանակը բուժում է բոլոր վերերգ Շոկտեմբերի 27-ը կարող է այս կա այն կերպ չկրկնվել միայն ճշմար տացի բացահայտման դարագա յում: Պատահական չէ, որ նախա գահը 27-ի ողբերգության օրն ա րեց ամեն հնարավորը, որ ոճա զործները կանգնեն դատարան արքեւ:

6469654444

**Ավետարանական Եկեղեցու
նախահարձակ
հաղաժականությունը
և անզավոր լարանցում հոգեւ
դաշտում**

Ընթերցելով հայաստանյան եւ սփյուռքահայ մամուլը, ուսադիր ըսթերցողը կարող է նկատել, որ 2001 թ.-ին Հայ ավետարանական եկեղեցու սփյուռքահայ եւ Հայաստանի առաջնորդները փոխել են իրենց բարոզական ռազմավարությունը՝ ըգանառության մեջ դնելով նոր ժեմիններ ու գաղափարներ (Վեր. դոկտոր Վահան Թուրիկյանի «Նոր օր»-ում եւ վեր. Ողնե Լեւոնյանի «Պրոմեթեւս» հեռուստաընկերությամբ հարցազրույցները):

Նախ, մինչեւ 2000 թվականի Վերջը նրանք ոչ մի անգամ իրենց հրադարակային եղույթներում միեւնույն շարում չեն դասել Դայ առափելական, Դայ ավետարանական, բողոքական եւ Դայ կարողիկե (կարոլիկ) եկեղեցիները, եթե խոսիր Վերաբերել է Դայասանի հոգեւոր կամ մշակութային կյանքին: Ասիր դարձնելով Իրիսոնեուրյունը Դայասանում որդես դժական կրոն հոչակելու 1700-ամյակը, Դայ ավետարանական եկեղեցու առաջնորդները հայտարարում են, որ 1700-ամյակի տոնակատարությունը «ոչ մեկ եկեղեցիի մենաշնորհը չէ, այլ բոյոր հայ եկեղեցիներու»: Խոկադես 1700-ամյակի տոնակատարությանը դեմք է հրավիրվեն նաեւ այլ եկեղեցիների ներկայացուցիչներ, բայց... Եթե այսուհետ Դայասանում նույնդես օգտագործենք «հայ եկեղեցի-

Եթ» հասկացությունը, կնշանակի, որ այլեւս հաշվի չի առնվելու Դայ առամելական եկեղեցու «ստատու վկոն» Դայաստանում: Ծքանառության մեջ է դրվում մի նոր գաղափար, ըստ որի 1700-ամյակը ոչ թե Դայ առամելական եկեղեցու 1700-ամյա ծառայությունն է հայոց դետությանն ու հայ ազգին, այլ՝ ընդամենը Իրիսոնեության մուտքը Դայաստան: Սա բարձրապահէի առանձնահատու կա կառավագայությունը և առաջա լույթներից:

ηητωμητωρεბეს დაღაჭრა է: Ավետարանակან ხელეցու առաջնորդները «հայ ხելեցիներ» ասելով նկատի ունեն Հայ առամելական, Հայ ավետարանական եւ Հայ կարողիկե ხելեցիները: Շատ կտանգավոր փորձ է եւ ամբարտավանություն Հայ ხելեցի անվանման մենաշնորհից գրկել Հայաստանյայց առամելական մայր ხելեցուն Հայաստանում: Իհարկե, ինչողես ասացինք, 1700-ամյակը դատվակ է, սակայն իսկության մեջ այս բացահայտումով ազդարավում է հայ ժողովրդի հոգեւոր կյանքի՝ այսինքն հավատի երկիրեկում եւ բռնադարում: Ի՞նչ հեռագնա ծրագիր է սա, ովքե՞ր եւ ի՞նչ ուժեր են կանգնած ավետարանականների թիկունին: Այս մասին՝ այլ առիրով:

Հարգելով Դայ ավետարանական եւ Դայ կարողիկ եկեղեցիների դավանանքը, դեմ է Կրկին հիշեցնել ու նույնիւ որ առաջինը ընդամենը 150 տարվա համաշխարհային բողոքական ուղղություն է, իսկ Եկուորդը Դոոմի կարողիկ եկեղեցու հովանու տակ է: Օգտագործելով «հայ եկեղեցիներ» հասկացությունը, փորձ է արվում Դայաստանի հոգեւոր դատմուրյան ու կրօնական կյանքում հավասարություն դնել իրենց եւ Դայ առաքելական եկեղեցու միջեւ, ինչն այսօր անդարձեւություն է եւ անրույլատելի:

Դայ ավետարանական եկեղեցին Վերջին տարիներին Դայաստանում իր հզորացման համար որմես «ցատկահարքակ» օօտագործեա Յայ առաքե-

**Գյուղացին լուրջ խնդրի առաջ է
կանգնած**

Գեղարքունիքում արդեն սկսվել են գարնան գյուղատնտեսական աշխատանքները։ Սակայն այս տարին գյուղացին լիովին դատարկածեն է դիմավորում։ 2000 թ. ուժեղ երաշը, որից տուժել էին մարզի բոլոր համայնքներն առանց բացառության, գյուղացուն բույլ չտվեց գոնե սերմացու ստանալ։ Այսօր մարզում կա ավելի քան 7000 հացահատիկի սերմացուների դահանջ, որը, եթե չբավարարվի, 3 անգամ դակաս հացահատիկ կցանվի անցած տարվա համեմատությամբ։ Անցած տարի ցանվել է 27000 հացահատիկ։

Դրա պատճենում է այս առաջարկան եկեղեցու երեւլիների վսահությունը (ի դեռ, 2001 թ.-ին Յայ ար Վերջություն։ Դիմումը անցյալը, որ չմուրգվել աղագայում...
Ս. ԿԵՐԱԿՈՍՅԱՆ

Անցած մեկ շաբաթվա ընթացքում
մարզում արդեն ցանկել է շուրջ 100
հա հացահատիկ նուանց կողմից, ով
ժամեմատքար խոռոշ հողատա

բաժներ են մշակում եւ անցած տարի կարղացել էին ինչ-որ չափով սերմացու ստանալ: Իսկ վիճակը սնտեսություն Վարդ գյուղացու համար սերմացու ծեռք թերելն այսօր իսկապես լուրջ խնդիր է: Անցած տարվա երաշի վճասները մեղմելու նորատակութերմացուի ինչ-որ օգնություն ստավում է, բայց թե եթե մարդ կներկրվէ

Մերմագուն ուշանում է, իսկ բնությունն իր խահածույթներն է թելադրում զյուղացուն սիմթելով դաշդուր գալ սովորականից 15-20 օրուն: Մարզում գարնանացանը սովորաբար սկսվել է առողիկ 5-ից, իսկ առաջնահանձնությունը՝ մայիսի 20-ին:

Տեղական պատմություններից:

